

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoP/200/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514203173
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2514203173.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a sudkýň: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: C. J., narodená XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, dieťa rodičov: matka S. J., narodená XX.X.XXXX, bytom C. X, N., právne zastúpená: JUDr. Desana Madžová, advokátka, so sídlom, Vajanského 58, Piešťany a otec T. J., narodený XX.X.XXXX, bytom X. XX/XX, N., právne zastúpený: Mgr. Peter Kubala, advokát, so sídlom Pod Párovcami 1362/55, Piešťany, o zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Piešťany č. k. 9P/32/2014-196 zo dňa 27.10.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 9P/32/2014-221 zo dňa 4.11.2017, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie prvým výrokom návrh otca na zníženie výživného pre maloletú C. zamietol a druhým výrokom rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Opravným uznesením súd prvej inštancie výrokom I. opravil bod 16 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Piešťany, č. k. 9P/32/2014-196 z 27.10.2016, ktorý má správne znieť: „16. Z potvrdení o príjme matky za r. 2013, výplatných listov od júna 2014 do januára 2015 matky súd zistil, že priemerný čistý príjem matky v r. 2013 činil 675,- eur mesačne, v období od júna 2014 do januára 2015 vo výške 352,56 eur mesačne v čistom“, výrokom II. opravil bod 32 odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Piešťany, č.k. 9P/32/2014-196 z 27.10.2016, ktorý má správne znieť: „32. Matka v čase posledného určenia výživného poberala dávky v hmotnej núdzi od vo výške 17,68 eur mesačne z dôvodu, že poberala náhradné výživné. Jej príjem t.č. činí 352,56 eur mesačne v čistom. Matka tiež pobera prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. Na základe uvedeného súd konštatuje, že u matky došlo k podstatnému zvýšeniu príjmu o približne 335 eur. Existenciu a odôvodnenosť uvedeného mal súd za preukázané vylúčením matky, jej písomným podaním a vyššie citovanými dokladmi predloženými matkou, potvrdzujúcimi výšku výdavkov.“

2. Rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 26, § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2. § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že výška výživného povinnému otcovi pre maloletú bola naposledy upravená rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8C/261/2009, s účinnosťou od 03.06.2010, t. j. takmer 4 roky pred podaním návrhu na zníženie výživného. Na strane maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov od posledného rozhodovania o výživnom v súvislosti s jej vekom, keďže v čase podania

návrhu bola o 4 roky staršia, čím sa zvýšili náklady na uspokojenie jej základných životných potrieb ako je strava, oblečenie. Tiež došlo k zmene pomerov týkajúcej sa jej vzdelania. V čase posledného rozhodnutia o výživnom maloletá navštevovala materskú školu, pričom v čase podania návrhu v máji 2014 bola žiačkou 4. ročníka základnej školy, t. j. na strane maloletej došlo už v septembri 2010 k podstatnej zmene odôvodňujúce zvýšenie výživného, nakoľko nastúpila na I. stupeň základnej školy, pričom v septembri 2014 došlo k ďalšej podstatnej zmene na strane maloletej odôvodňujúce ešte ďalšie zvýšenie výživného z dôvodu jej nástupu do 5. ročníka základnej školy, t. j. na II. stupeň základnej školy. Maloletá je zdravá, avšak matke vznikajú jej zvýšené výdavky v súvislosti s chrupom maloletej, ktorá bola indikovaná na liečbu fixným aparátom s odhadom trvania liečby 1,5 - 2 roky s celkovými poplatkami 800 - 900 eur. Na strane rodičov od posledného určenia výživného nedošlo k zmene v počte vyživovacích povinností, a teda v tomto smere v podstatnej zmene pomerov. Matka v čase posledného určenia výživného poberala dávky v hmotnej núdzi vo výške 17,68 eur mesačne z dôvodu, že poberala náhradné výživné. Jej príjem t. č. činí 352,56 eur mesačne v čistom. Matka tiež pobera prídavok na dieťa vo výške 23,52 eur. U matky došlo k podstatnému zvýšeniu príjmu o približne 335 eur. Príjem otca v čase posledného rozhodnutia o výživnom činil 200 - 400 eur mesačne, pričom mal tiež príjem ako konateľ a spoločník vo výške 2.000 - 3.000 eur, t. j. ďalších 166,66 - 250 eur mesačne, z ktorého uhradil rodičom za bývanie 50 eur mesačne. Z dôvodu zhoršeného zdravotného stavu bola otcovi priznaná čiastočná invalidita v rozsahu 50 % z možných 50 - 70 %, t. j. v najnižšom možnom rozsahu. Príjem otca v čase podania návrhu na zníženie výživného predstavuje invalidný dôchodok vo výške 140,60 eur a príspevok na diétne stravovanie vo výške 19 eur mesačne, t. j. 159,60 eur. U otca došlo k podstatnému zníženiu príjmu o približne 180 eur. Otec má pritom výdavky 10 eur mesačne na inzulín a prakticky 10-20 eur mesačne za bývanie u rodičov, ktorým niekedy neprispje vôbec.

3. Vecne argumentoval súd prvej inštancie tým, že otec ako dôvod pre zníženie výživného uvádzal skutočnosť, že na jeho strane došlo k podstatnej zmene z objektívnych dôvodov zhoršením jeho zdravotného stavu, ktoré vyústilo do priznania čiastočnej invalidity a priznania čiastočného invalidného dôchodku. Otec má takto zníženú pracovnú schopnosť, ktorá ovplyvňuje jeho možnosť sa zamestnať a mať príjem. Zhoršenie zdravotného stavu a s tým spojené priznanie invalidity spravidla možno považovať za podstatnú zmenu pomerov, avšak v danom prípade súd prvej inštancie na túto zmenu neprihliadal z nasledovných dôvodov. U otca síce došlo k zníženiu jeho príjmu, avšak má možnosť si privyrobiť, čo aj sám deklaroval a nielen o sumu 240 eur mesačne, ako to vyplýva z ponuky práce predloženej otcom, ale o sumu 200 eur a viac v závislosti od odpracovaných hodín, ktorých ponúk bolo 6 (k pojednávaniu 29.09.2015), niektoré stále trvali, avšak ich otec neprijal kvôli zhoršenému zdravotnému stavu. Pritom ku dňu vyhlásenia rozsudku bol zdravotný stav otca stále rovnako zhoršený ako pri podaní návrhu na zníženie výživného, otec tu však už deklaruje možnosť sa zamestnať, pričom teraz mu v tom bráni skutočnosť, že nemá vodičské oprávnenie. Z uvedeného takto súdu prvej inštancie vyplynulo, že otec sa vyhýba riadnemu sa zamestnaniu. Otec nie je evidovaný na úrade práce, je dobrovoľne nezamestnaný, pričom vzhľadom na jeho vyživovaciu povinnosť je jeho povinnosťou sa zamestnať aspoň na čiastočný úväzok, keďže priznaná miera invalidity je iba 50% a vo zvyšných 50% je spôsobilý byť zamestnaný. Pokiaľ otec namieta, že jeho opätovné zamestnanie je do veľkej miery ovplyvnené držaním vodičského oprávnenia, ktoré mu bolo odňaté z dôvodu exekúcie pre vymoženie pohľadávky na výživnom na základe návrhu matky, tu súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že k odňatiu vodičského oprávnenia došlo až v máji 2015, pričom minimálne od r. 2010 do mája 2015 otec vodičským oprávnením disponoval a aj tak sa nezamestnal. Preto pri posudzovaní schopností a možností otca plniť si vyživovaciu povinnosť nevychádzal súd prvej inštancie z aktuálneho príjmu, ktorý otec dosahuje vo výške 159,60 eur, ale z príjmu ktorý je schopný dosahovať aj s prihliadnutím na svoje dosiahnuté vzdelanie (stredoškolské s maturitou), t. j. vo výške 159,60 eur + 200 - 300 eur mesačne (ponúkaný plat deklarovaný otcom počas pojednávania 20.09.2016). Na základe týchto skutočností potom súd prvej inštancie dospel k záveru, že nie je možné prihliadať na zníženie príjmu otca. Zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného nebude ani v rozpore s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave, v zmysle ktorej možno výživné určiť vo výške 25 - 30% z príjmu povinného rodiča. Naposledy určené výživné je teda v tomto intervale, pričom tu súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že ešte pred podaním návrhu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej odôvodňujúce práve naopak zvýšenie výživného, pričom od septembra 2014 už došlo ešte k ďalšej podstatnej zmene pomerov na strane maloletej odôvodňujúce ďalšie zvýšenie výživného.

4. Opravné uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou ust. § 224 Civilného sporového poriadku. Vecne argumentoval tým, že v rozsudku v odôvodnení, v časti bodu 16 súd prvej inštancie

uviedol o.i., že od júna 2014 do januára 2015 priemerný čistý príjem matky v r. 2013 činil 675,- eur mesačne, v období od júna 2014 do januára 2015 vo výške 347,52 eur, pričom pri opätovnom sčítaní čistého príjmu matky dospel súd k záveru, že správne mala byť za obdobie od júna 2014 do januára 2015 uvedená suma vo výške 352,56 eur mesačne v čistom, na základe čoho opravil bod 16 odôvodnenia rozsudku. Podobne potom súd prvej inštancie posúdil aj správnosť údajov v rozsudku v bode 32 odôvodnenia, ktorým zosúladiť zistený skutkový stav uvedený v bode 16 odôvodnenia so záverom, ku ktorému dospel na základe preukázaných skutočností, pričom z dôvodu zrejmej nesprávnosti, keďže uvedený záver nezodpovedal vykonanému dokazovaniu, vypustil vetu „Z citovaného spisového materiálu Okresného súdu Piešťany mal súd za preukázané, že matka v čase posledného určenia bývala s tromi deťmi v rodinnom dome, ktorý obýva naďalej. V súvislosti so zabezpečením vedenia domácnosti uhrádzala mesačne 137,- eur mesačne, tiež 97,50 eur splátku ŠFRB“. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd prvej inštancie vydal opravné uznesenie, ktorým odstránil zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo v písomnom vyhotovení odôvodnenia rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal písomne odvolanie otec prostredníctvom jeho právneho zástupcu a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že vyhovie jeho návrhu na zníženie výživného alebo aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie návrhu otca tým, že nastala zmena (podstatná) pomerov u dieťaťa, nastala zmena pomerov z pohľadu príjmu otca povinného, ktoré pomenoval ako podstatné zníženie príjmu (bod 33. odôvodnenia), zmena zdravotného stavu môže viesť k zmene pomerov, ale v tomto prípade na ňu súd prvej inštancie neprihliadol (bod 34.), podľa jeho názoru sa otec vzdal výhodnejšieho zárobku (bez dôležitého dôvodu), v bode 32. uviedol skutkové okolnosti, ktoré v tomto konaní nezistil. Časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, konkrétne bod 32., nemá oporu v zistených skutočnostiach a vykonaných dôkazoch. Zo zistených a v konaní preukázaných skutkových okolností, i keď súd prvej inštancie sa vo svojom odôvodnení o nich vôbec nez zmienil, vyplýva, že z dôvodu neplnenia vyživovacej povinnosti bol otec právoplatne odsúdený za trestný čin zanedbania vyživovacej povinnosti, s podmieneným odkladom výkonu uloženého trestu odňatia slobody, ktorý výkon bol otcovi nariadený a v roku 2014 nastúpil otec na jeho výkon. Otec by rád plnil svoju vyživovaciu povinnosť vo väčšej miere, než je tomu v súčasnosti, žiaľ jeho zhoršený zdravotný stav a tiež dlhý čas posudzovania jeho nároku na priznanie invalidity a invalidného dôchodku, kedy bol absolútne bez pravidelného príjmu, mu v tom objektívne bránia. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa. Musí sa prv urobiť reálne tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozsudku. Napadnuté rozhodnutie tieto hľadiská nezohľadňuje, nakoľko len uvádza aké náklady matka s maloletou má, bez rozlíšenia základných bežných potrieb dieťaťa od potrieb ostatných, nakoľko ich všetky spája, a to bez vyjadrenia ich priemernej mesačnej výšky. Je zrejme, že životná úroveň oboch rodičov a výraznejšie u otca nedovoľuje zohľadniť prípadné náklady nad rámec základných bežných potrieb dieťaťa. Právna úprava neumožňuje priznanie výživného vo vyššej výške ako sú preukázané náklady na dieťa. Ak súd prvej inštancie nedospel vykonaným dokazovaním k zisteniu stavu oprávnených potrieb dieťaťa, nie je možné pristúpiť k tomu, aby následne rozhodoval o rozdelení povinnosti ich hradíť medzi rodičov a zároveň tak rozhodovať o určení, o zvýšení alebo o znížení vyživovacej povinnosti rodiča, ktorému dieťaťu nie je zverené do osobnej starostlivosti. Súd prvej inštancie uviedol, že otec sa podľa jeho názoru vyhýba riadnemu zamestnaniu, ktoré odôvodnil tým, že otec sa má možnosť zamestnať (i keď tomu bráni zadržanie vodičského preukazu). V tomto smere otec musí uviesť, že jeho závery nie sú správne, nakoľko možnosť sa zamestnať a dosiahnuť príjem je v jeho prípade skutočne síce možná (reálna), ale je viazaná na možnosť viesť motorové vozidlo. Jedine matka, ako oprávnená, má v dispozícii možnosť, aby súdny exekútor nevedel exekučné konanie zadržaním vodičského preukazu. Nakoniec je potrebné vziať do úvahy, že vykonávanie exekúcie takýmto spôsobom vedie len k tomu, že zabraňuje reálne otcovi sa zamestnať. Zároveň, ak je podmienkou akéhokoľvek zamestnávateľa pre uzatvorenie pracovného pomeru oprávnenie viesť motorové vozidlo, a otec túto podmienku nespĺňa, nemožno to, že ponuku neprijal, vyhodnotiť ako vzdanie sa výhody. A preto závery súdu prvej inštancie o neprijatí ponuky zamestnania ako vzdanie sa výhody bez dôležitého dôvodu nie sú rovnako správne. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že jeho potenciálny príjem predstavuje: suma 140,60 eur + 19,00 eur, suma 200 eur až 300 eur, spolu tak 359,60 eur až 459,60 eur, a tak 25% z jeho (potenciálneho) príjmu predstavuje 89,90 eur až 107,88 eur, 30 % tak predstavuje 114,90 eur až 137,88 eur. V tomto smere otec uvádza, že nie je možné paušalizovať výšky výživného, i keď štatisticky je možné vraviť o tom, že priemerne je výška výživného určovaná od úrovne 15 % a ž 30 % príjmu povinného rodiča. Vzhľadnuc k tomu, že súčasným jediným príjmom otca je priznaný invalidný dôchodok

vo výške 140,60 eur bez príspevku vo výške 19 eur z dôvodu diabetesu, je ponechanie výšky výživného na sume 132,77 eur likvidačné.

6. K odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka prostredníctvom jej právnej zástupkyne. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že pokiaľ bod 32. odôvodnenia rozsudku nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a zistených skutočnostiach, ide o zrejmu nesprávnosť a matka podala v tejto veci návrh na opravu chyby v súlade s § 224 Civilného sporového poriadku. Súd prvej inštancie sa však s otázkou príjmu a výdavkov matky vysporiadal v bodoch 13. až 18. odôvodnenia rozsudku. Otec výživné nikdy riadne neplatil. Pre zníženie vyživovacej povinnosti nepostačuje tvrdenie otca o tom, že v období od 10.6.2014 do 30.9.2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody. Otec bol vo výkone trestu odňatia slobody práve v dôsledku neplnenia si zákonnej vyživovacej povinnosti pre úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy, pričom takúto vyživovaciu povinnosť si neplnil ani v období, kedy dosahoval dostatočný príjem. Otec je povinný si usporiadať svoje osobné a majetkové pomery, tak aby boli v jeho reálnych schopnostiach a možnostiach prispievať primeraným výživným pre maloleté dieťa, ktoré je na výživu rodičov odkázané. Nie je možné zbaviť sa zákonnej vyživovacej povinnosti v dôsledku úmyselného konania tak ako sa ho dopustil otec práve v súvislosti s neplnením si zákonnej vyživovacej povinnosti vo vzťahu k maloletému nezaopatrenému dieťaťu. Výživné 133 eur mesačne predstavuje výživné 4,49 eur na jeden deň a zohľadňuje len základnú mieru nevyhnutných potrieb maloletého dieťaťa, ale vychádzajúc z ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého odôvodnené potreby maloletého dieťaťa nie sú jediným zákonným kritériom pre určenie výživného, pretože okrem nich je potrebné zohľadniť aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, ktoré podmieňujú mieru uspokojenia, resp. sú vždy limitujúcim kritériom vo vzťahu k uspokojovaniu odôvodnených potrieb dieťaťa a práve pomery otca, na ktoré sa odvoláva boli zohľadnené určením výživného len 133 eur mesačne pre maloletú. Zároveň v tejto súvislosti poukazuje na bod 30. a bod 37. rozsudku, kde súd prvej inštancie konštatoval skutočnosť, že pred podaním návrhu otcom došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej odôvodňujúce zvýšenie výživného, pričom od septembra 2014 už došlo k ďalšej podstatnej zmene pomerov na strane pomerov odôvodňujúce ďalšie zvýšenie výživného. Za podstatnú zmenu pomerov sa považuje fyzické dospievanie dieťaťa, zo zákona má dieťa právo na výživu. Rodičom zo zákona vzniká povinnosť plniť vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Kritériom na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti je aj to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Práca a osobná starostlivosť, ktorú jeden z rodičov vynakladá na dieťa tvorí materiálne hodnoty zodpovedajúce príspevku druhého rodiča, ktorý ich poskytuje v peniazoch a uspokojovanie potrieb dieťaťa touto formou vyvažuje platby druhého rodiča. Námietku otca k zubnému strojčeku ako nepotrebné estetickej záležitosti považuje za nonsens, nakoľko každému rodičovi by mal byť prvoradý záujem dieťaťa. Maloletá je vo veku, kedy sa zubná korekcia odporúča vykonať, nakoľko čeluste ešte rastú, zuby sú najlepšie tvarovateľné. Krivé zuby sú ťažšie prístupné čisteniu, takže je vyššie riziko vzniku zubného kazu, zápalu ďasien a úbytku alveolárnej kosti. Dôležité je aj estetické hľadisko, ktoré zvýši sebavedomie a zaisťí ľahšie zaradenie do spoločnosti. K námietkam otca, že jeho príjem vzhľadom na výdavky, ktoré dokladoval, mu neumožňuje platiť výživné v súdom určenej výške, poukazuje na ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktoré plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú zákonnú povinnosť, ako aj na ods. 5 tohto zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal aj s otázkou invalidity otca a jej vplyvu na možnosť zamestnať sa, a to konkrétne v bode 35. rozsudku. U otca síce došlo k zníženiu jeho príjmu, avšak má možnosť si privyrobiť, čo aj sám deklaroval, a nielen o sumu 240 eur mesačne, ako to vyplýva z ponuky práce predloženej otcom, ale o sumu 200 eur a viac v závislosti od odpracovaných hodín, ktorých ponúk bolo 6 (k pojednávaniu 29.09.2015), niektoré stále trvali, avšak ich otec neprijal kvôli zhoršenému zdravotnému stavu. Pritom ku dňu vyhlásenia rozsudku bol zdravotný stav otca stále rovnako zhoršený ako pri podaní návrhu na zníženie výživného, otec tu už deklaruje možnosť sa zamestnať, pričom teraz mu v tom bráni skutočnosť, že nemá vodičské oprávnenie. Súd prvej inštancie v ďalšom tiež uviedol, že otec nie je evidovaný na úrade práce, je dobrovoľne nezamestnaný, pričom vzhľadom na jeho vyživovaciu povinnosť je jeho povinnosťou sa zamestnať aspoň na čiastočný úväzok, keďže priznaná miera invalidity je iba 50% a vo zvyšných 50% je spôsobilý byť zamestnaný. Otec pritom sám deklaroval, že mal / má pracovné ponuky. Otec sa pritom sám dostal do situácie (neplatením výživného), v dôsledku ktorej došlo strate vodičského oprávnenia, pričom počas celého konania na súde prvej inštancie nepreukázal záujem exekučne vymáhané výživné splácať, a to ani čiastočne, preto upustenie od exekučného vymáhania by mohlo viesť k ohrozeniu záujmov maloletej na vymoženie výživného. Zamietnutie návrhu otca na zníženie výživného nebude ani v rozpore s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trnave, v zmysle ktorej možno výživné určiť

vo výške 20 - 30% z príjmu povinného rodiča, keď naposledy určené výživné je teda v tomto intervale. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. K odvolaniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník. Vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že odporúča napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

9. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia v napadnutej zamietajúcej časti, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

10. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu otca na zníženie výživného na maloletú zo sumy 133 eur mesačne na sumu 30 eur mesačne počnúc dňom 1.5.2014. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol návrh otca na zníženie výživného a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Odvolaním otca bol rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý v celom rozsahu. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku a argumenty otca predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky pre zníženie výživného otca pre maloletú, odkedy a v akom rozsahu.

11. Podľa § 62 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (odsek 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (odsek 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

12. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

13. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

14. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine).

15. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa (§ 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine).

16. Stanovenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča nie je nemenné. Môže dôjsť totiž k zmene pomerov ako na strane povinného, tak i na strane oprávneného, pokiaľ sa výrazným spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov, môžu znamenať dôvod pre novú úpravu vyživovacej povinnosti. Súd pri svojom rozhodovaní v takomto konaní zisťuje okolnosti dôležité pre určenie pôvodnej vyživovacej povinnosti a posudzuje, či sa tieto okolnosti podstatne a výrazným spôsobom zmenili, či podstatne a výrazným spôsobom zasahujú do pomerov účastníkov a či ide o zmenu, ktorá je spôsobilá prívodiť potrebu novej úpravy vyživovacej povinnosti. Medzi najčastejšie dôvody zmeny pomerov možno zaradiť uplynutie dlhšieho obdobia od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti, ďalej podstatná zmena zárobkových možností a schopností povinného rodiča, prípadne i rodiča, ktorému je dieťa zverené do výchovy, pribudnutie či ukončenie vyživovacej povinnosti, ktorá bola zohľadňovaná v čase posledného rozhodnutia, u detí nastúpenie ďalšej, vyššej formy štúdia zabezpečujúcej prípravu na budúce povolanie a iné. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. na strane oprávneného, alebo objektívne - vývojom životných nákladov.

17. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady spojené s výživou, ošatením, bývaním, starostlivosťou o zdravie, ako aj náklady súvisiace so vzdelaním, výchovou, kultúrnym a športovým vyžitím a záujmami. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

18. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek,

zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

19. Výživné pre maloletú bolo naposledy určené rozsudkom Okresného súdu Piešťany č. k. 8C/261/2009-52 zo dňa 11.5.2010 na sumu 133 eur mesačne. Matka v čase ostatnej úpravy výživného poberala dávky v hmotnej núdzi vo výške 17,68 eur mesačne a otec mal príjem vo výške cca 200 eur - 400 eur mesačne zo živnosti a ako konateľ a spoločník obchodnej spoločnosti vo výške od 2.000 eur do 3.000 eur ročne, pričom obaja rodičia iné vyživovacie povinnosti nemali. Maloletá v čase ostatnej úpravy výživného mala sedem rokov a navštevovala materskú škôlku. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie vyplynulo, že aktuálny príjem matky predstavuje sumu 352,56 eur mesačne v čistom a príjem otca v čase podania jeho návrhu na zníženie výživného predstavoval invalidný dôchodok vo výške 140,60 eur mesačne a príspevok na diétne stravovanie vo výške 19 eur mesačne. Otcovi bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím Sociálnej poisťovne - ústredie č. 660 6797 0 zo dňa 6.11.2015 s účinnosťou od 4.11.2013 z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou. Otec nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, naposledy bol vedený v tejto evidencii od 4.5.2015 do 14.6.2015 a vyradený bol pre nespoluprácu. Maloletá má 14 rokov, aktuálne navštevuje siedmy ročník na základnej škole. Počet vyživovacích povinností zostal u oboch rodičov nezmenený.

20. Vychádzajúc z výsledkov súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci nie sú splnené podmienky pre zníženie výživného otca na maloletú. Predovšetkým je potrebné uviesť, že od poslednej úpravy výživného, kedy maloletá navštevovala materskú škôlku, uplynulo dlhé časové obdobie, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie to bolo 6 rokov, teda už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej, kedy prirodzene vzrástli jej potreby nielen na bežné životné náklady ale predovšetkým v súvislosti s prípravou na budúce povolanie, teda pochopiteľne vzrástli jej odôvodnené potreby vo všetkých oblastiach života. Maloletá od ostatnej úpravy výživného v školskom roku 2010/2011 nastúpila do prvého ročníka základnej školy, v školskom roku 2014/2015 nastúpila na druhý stupeň základnej školy. S nástupom na základnú školu a následným pokračovaním vo vzdelávaní na druhom stupni základnej školy sú notoricky známe výdavky súvisiace so zápisom do školy, nákupom učebníc, kníh a ostatných učebných pomôcok a školských potrieb, ako aj ďalšie novovznikajúce pravidelné náklady na cestovné a stravné. Maloletá má tiež nepochybne ďalšie výdavky spojené s jej mimoškolskými aktivitami. Od poslednej úpravy výživného na strane maloletej vzhľadom na uvedené jednoznačne došlo k podstatnej zmene pomerov majúcich vplyv na výšku výživného.

21. Je potrebné podotknúť v tejto súvislosti, že odôvodnenými potrebami pri určovaní výživného sú nielen základné a najnutnejšie hmotné potreby pre život dieťaťa (jedlo, ošatenie, obuv, bývanie atď.) ale aj ďalšie potreby dôležité pre vývoj a všestranný rozvoj osobnosti (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby apod.) a rovnako sem patria aj náhodné výdavky spojené so zdravotným stavom a záujmami dieťaťa. Odvolacia námietka otca sa týkajúca sa stavu oprávnených potrieb maloletej len v rámci základných bežných potrieb je nenáležitá. Podľa jeho tvrdenia preskúmaný rozsudok súdu prvej inštancie nerozlišuje bežné potreby maloletej od potrieb ostatných, nakoľko ich všetky spája. Podľa názoru odvolacieho súdu výdavky maloletej tak, ako ich ustálil súd prvej inštancie sú primerané a zodpovedajú reálnym výdavkom maloletého dieťaťa v jej veku. Pri skúmaní oprávnených potrieb maloletého dieťaťa je potrebné a nutné vziať do úvahy nielen potreby obvyklé, pravidelne sa vyskytujúce, ale aj potreby, ktoré sa vyskytujú len niekedy, napríklad v dobe školských prázdnin, v súvislosti s úhradou školských výletov a iných školských aktivít, nakupovaním školských potrieb a v súvislosti so záujmami a mimoškolskými aktivitami maloletej. Účelom výživného je uhrádzať nielen priebežne sa vyskytujúce bežné potreby, ale všetky potreby prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa, teda i potreby vyskytujúce sa nepravidelne za dlhšie obdobie. K týmto odôvodneným potrebám sa musí prihliadať pri určovaní výšky výživného.

22. Výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov. Výživné pre maloleté dieťa má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov, a o toto právo nemôže byť ukraľované. Odvolací súd poznamenáva, že ochrana práv dieťaťa zahŕňa zo strany rodičov zaistenie podmienok materiálnej a nemateriálnej povahy k tomu, aby dieťa mohlo dostatočne rozvíjať svoje možnosti a schopnosti k jeho uplatneniu v spoločnosti. Pokiaľ ide o materiálne podmienky, tieto sa realizujú prostredníctvom povinnosti rodičov podieľať sa na vyživovacej povinnosti k svojim deťom, podľa kritérií uvedených v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Odvolací súd poukazuje na výdavky, ktoré sú nevyhnutné na výživu maloletého dieťaťa. Náklady vyčíslené matkou sú primerané, korešpondujú s potrebami maloletej. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Súd prvej inštancie správne prihliadol i na to, že matka sa osobne o maloletú stará, zabezpečuje jej bývanie, celodennú starostlivosť o maloletú, uspokojuje každodenné potreby maloletej a stará sa o spoločnú domácnosť.

23. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča nie sú rozhodné jeho skutočné zárobkové (majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (majetkové) pomery, dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. Princíp potenciality príjmov má prednosť pred princípom fakticity príjmov. Životná úroveň povinného rodiča nemôže byť posudzovaná len so zreteľom na súčasne dosahovaný (prípadne len tvrdý) príjem. Majetkové a osobné pomery je nutné posudzovať komplexne, pričom je potrebné zohľadniť aj skutočné možnosti, schopnosti, dosiahnutú kvalifikáciu, reálne možnosti na trhu práce, ale i vôľu a snahu každého z rodičov dosiahnuť čo najvyšší zárobok. K týmto predpokladom je potrebné prihliadnuť najmä vtedy, ak by sa niektorý z rodičov vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti, prípadne by využitie svojich schopností a možností úmyselne či neúmyselne zanedbával. Otec maloletého, doposiaľ nezaopatreného dieťaťa, si musí byť vedomý, že má zákonnú vyživovaciu povinnosť k svojmu nezaopatrenému dieťaťu, ktoré nemá možnosť vzhľadom na svoj vek žiť samé a úmerne tejto skutočnosti je povinný vyvíjať aj patričnú snahu a úsilie zabezpečiť si adekvátny príjem a prispôbiť i svoj životný štýl. Ak schopnosti a možnosti povinného rodiča nie sú využívané adekvátne z dôvodu úmyselného vyhýbania sa zárobkovým možnostiam zodpovedajúcim jeho dosiahnutému vzdelaniu, kvalifikácii a odborným schopnostiam, súd v takomto prípade vychádza pri určovaní výšky zárobku zo zásady potenciality zárobku, čo znamená, že vychádza z fikcie príjmu, ktorý by povinný rodič mohol reálne dosiahnuť (je schopný reálne dosahovať) a nie z jeho súčasného faktického príjmu.

24. Vzhľadom na vyššie uvedené, preto pokiaľ otec v odvolaní namietal, že jeho možnosť zamestnať sa a dosiahnuť príjem je v jeho prípade viazaná na možnosť viesť motorové vozidlo a vykonávanie exekúcie zadrzaním vodičského preukazu vedie len k tomu, že otcovi zabraňuje reálne zamestnať sa, je táto odvolacia námietka. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že otec ukončil živnostenské podnikanie k 31.10.2013, v období od 10.6.2014 do 30.9.2014 bol vo výkone trestu odňatia slobody pre trestný čin zanedbania povinnej výživy. V období od 4.5.2015 do 14.6.2015 bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z ktorej evidencie bol vyradený pre nespokojnosť. Invalidný dôchodok bol otcovi priznaný s účinnosťou od 4.11.2013. Jediným aktuálnym príjmom otca je invalidný dôchodok a príspevok na diétne stravovanie spolu v sume 159,60 eur mesačne. Miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou je u otca 50 %, preto súd prvej inštancie správne prihliadol na to, že otec je dobrovoľne nezamestnaný, bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie, hoci jeho povinnosťou je zamestnať sa aspoň na čiastočný úväzok. Z výsledkov dokazovania pred súdom prvej inštancie bezpochyby vyplynulo, že otec nejaví o možnosť zamestnania sa skutočný záujem, keď nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie napriek tomu, že jeho jediným príjmom je invalidný dôchodok s príspevkom na diétne stravovanie a je schopný vzhľadom na svoj zdravotný stav zaradiť sa do pracovného procesu minimálne v rozsahu 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, teda sám sa tak svojim konaním dostal do situácie, že je bez príjmu zo zamestnania, nakoľko jeho aktivitu oprávneného rodiča smerujúcu k získaniu príjmov nemožno považovať za dostatočnú. Ak teda otec okrem dôchodku a príspevku na diétne stravovanie nemá ďalší čiastočný (v rozsahu 50 %) príjem zo zamestnania a nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, možno dospieť len k jedinému záveru, že otec zjavne nevyužil všetky svoje možnosti a nezúročil všetky svoje schopnosti na zabezpečovanie tejto zákonnej vyživovacej povinnosti k maloletej. Pokiaľ otec v odvolaní uvádzal, že jeho možnosť zamestnať sa je viazaná len na možnosť viesť motorové vozidlo, tu odvolací súd poukazuje opäť na správne zistenie súdu prvej inštancie, že otcovi

bol odňatý vodičský preukaz až v máji 2015, hoci nepracuje od ukončenia živnosti v októbri 2013. Navyše z výpovede samotného otca v konaní pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že by mohol vykonávať prácu servisného technika, keďže to nie je fyzicky náročná práca, ktorá práca servisného technika nie je viazaná na vodičské oprávnenie. Napokon aj z Odborného posudku o invalidite zo dňa 21.9.2015 jednoznačne vyplynulo, že otec môže pracovať, avšak len v prostredí bez nadmernej fyzickej záťaže s popisom práce: technik. Tieto skutočnosti potom nasvedčujú záveru, že otec je v súčasnej dobe bez adekvátneho zdroja príjmu zo subjektívneho dôvodu. Navyše otec napriek tomu, že má zákonnú vyživovacou povinnosť k svojmu maloletému nezaopatrenému dieťaťu, nepreukázal, že v súčasnosti vyvíja aktívne a preukázateľne skutočné úsilie a dostatočnú snahu nájsť si svojim možnostiam a schopnostiam a primerane i zdravotnému stavu adekvátne stabilné pracovné uplatnenie s adekvátnym zárobkom a zlepšiť si tak svoje terajšie príjmové pomery. Preto správne súd prvej inštancie pri posudzovaní návrhu otca na zníženie výživného vychádzal z predpokladaného príjmu, ktorý by mohol otec dosiahnuť, ak by sa zamestnal aspoň na polovičný úväzok. Dosiahnuť minimálne taký príjem je v možnostiach a schopnostiach otca a je jeho povinnosťou aktívne sa pričiniť o zabezpečenie si stabilného zdroja príjmu. Otec má reálnu možnosť uplatniť sa na trhu práce v rozsahu 50 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, pričom zvyšok jeho neschopnosti pracovať s ohľadom na jeho zdravotný stav je pokrytá invalidným dôchodkom. Odvolací súd tak zhodne so súdom prvej inštancie vychádza z prezumpcie, že je v možnostiach a schopnostiach otca nájsť si uplatnenie na súčasnom trhu práce. Sledovaným účelom zákonnej úpravy vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu deťom je predchádzať prípadnému ľahkomyselnému a nezodpovednému prístupu povinného rodiča k jeho vyživovacej povinnosti, má zabrániť prípadnému úmyselnému vyhýbaniu sa plneniu vyživovacej povinnosti uprednostňovaním vlastných záujmov povinného rodiča a hájiť tak predovšetkým oprávnené záujmy maloletého dieťaťa.

25. Pokiaľ otec v odvolaní vyjadril nesúhlas s právnym názorom súdu prvej inštancie, že podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné, ktoré hradí povinný rodič, by malo predstavovať 20 - 30 % jeho čistého príjmu, je jeho odvolacia námietka nenáležitá. Rozhodovanie v súlade s ustálenou judikatúrou je naplnením požiadavky spravodlivého procesu a princípu právnej istoty, vyjadreného v Čl. 2 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku. Účastníci konania legitímne očakávajú, že ich vec bude rozhodnutá za obdobnej skutkovej a právnej situácie rovnakým spôsobom. Dôkazom, že súd prvej inštancie správne poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax o tejto otázke, je množstvo rozhodnutí tunajšieho súdu s vyslovením rovnakého právneho názoru o určení výšky výživného v rozsahu 20% - 30% z netto príjmu výživou povinného rodiča (samozrejme v závislosti od individuálnych okolností konkrétneho prípadu), napr. rozhodnutia č. k. 24CoP/104/2017-356 zo dňa 6.9.2017, č. k. 24Co/385/2016-167 zo dňa 15.2.2017, č. k. 25CoP/54/2016-241 zo dňa 8.2.2017, č. k. 25CoP/17/2016-52 z 28.9.2016, č. k. 24CoP/30/2017-361 zo dňa 5.4.2017, č. k. 26CoP/17/2016-98 zo dňa 27.9.2016, č. k. 26CoP/32/2015-143 zo dňa 22.12.2015, č. k. 26CoP/12/2013-80 zo dňa 20.5.2014, č. k. 11CoP/10/2016-101 zo dňa 16.3.2016, č. k. 10CoP/33/2015-209 zo dňa 27.1.2016.

26. Napokon otec namietal, že v odseku 32. odôvodnenia preskúmaného rozsudku súd prvej inštancie uviedol skutkové okolnosti, ktoré v konaní nezistil. Toto pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce v zrejmej nesprávosti už bolo súdom prvej inštancie odstránené vydaním opravného uznesenia.

27. Odvolací súd sa tak stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že neboli splnené hmotnoprávne predpoklady pre zmenu súdneho rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu v zmysle návrhu otca podľa ustanovenia § 121 Civilného mimosporového poriadku a § 78 ods. 1 Zákona o rodine. S prihliadnutím na vek maloletej a mieru jej odôvodnených potrieb je na vlastnej iniciatíve a snahe otca zabezpečiť si zdroj stabilného príjmu i zo zamestnania (nielen z invalidného dôchodku), s dôrazom na povinnosť vynakladať snahu upraviť si svoje osobné a zárobkové pomery adekvátne rozsahu určenej vyživovacej povinnosti. Znížením výživného by došlo k reálnemu ohrozeniu uspokojovania odôvodnených potrieb maloletej. Odvolací súd predovšetkým prihliadol na skutočnosť, že vyživovacia povinnosť k dieťaťu je prvoradou povinnosťou rodiča, ktorej plnenie má prednosť pred inými povinnosťami a nemožno sa jej zbaviť ani s poukazom na aktuálnu majetkovú a sociálnu situáciu otca.

28. Ani ďalšie odvolacie námietky otca odvolací súd nepovažoval za dôvodné. Tieto sú totožné, ako boli prednesené v konaní pred súdom prvej inštancie a súd prvej inštancie sa s nimi vo svojom odôvodnení riadne a vyčerpávajúco vypořiadal. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako

aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

29. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane závislého výroku o náhrade trov konania (osobitne odvolaním nenapadnutého) v spojení s opravným uznesením podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti vo výroku potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

31. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).